

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 350-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1997

Número 29

Presidència
de l'Honorable Sr. Andreu Riera i Bennàssar.

Sessió celebrada dia 23 d'abril de 1997.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1630/97, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria per fomentar l'etiquetatge en català. 442
 - 2) RGE núm. 1758/97, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a subvenció a les assegurances pecuàries. 443
-

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 1671/97, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a mesures per compatibilitzar els ajuts a la reducció de la flota pesquera amb la conservació del patrimoni nàutic de les Illes Balears.

446

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió de la Comissió d'Economia. En primer lloc, demanaria si hi ha substitucions. No n'hi ha?

I.1) Pregunta RGE núm. 1630/97, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria per fomentar l'etiquetatge en català.

Passarem al primer punt de l'ordre del dia, que és la Pregunta RGE núm. 1630/97, del Grup Parlamentari Socialista. Per fer aqueixa pregunta, té la paraula la Sra. Carme Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. El Grup Socialista pensa que la normalització lingüística no passa només per les escoles o pels llocs on es produeixi educació, sinó perquè s'impregni tota la vida social de la llengua catalana. Per tant, pensem que un dels llocs on té importància aquest tema és en la venda i en el comerç i en la producció. Per tant, demanem al Govern si ha fet o pensa fer qualche cosa per fomentar l'etiquetatge dels productes que es produeixen a Balears i els que vénen de fora però que es comercialitzen a la nostra comunitat autònoma ne català. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar la pregunta, té la paraula el conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Respecte d'aquesta qüestió, he de dir que l'article 20 del Reial Decret 212, de 1992, de 6 de març, obliga que s'expressin en castellà les indicacions obligatòries d'etiquetatge dels productes alimentaris que es comercialitzin dins l'Estat espanyol. Per tant, ja hi ha una normativa que obliga totes les fàbriques a tenir uns mínims en castellà. De tota manera, i qüestions legals apart, jo li diré que la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria no ha fet cap actuació en aquest sentit, entre altres raons perquè quan estam parlant amb els sectors econòmics dels temes que s'han debatut, dels temes que afecten realment..., dels problemes que passen als nostres sectors, tant industrial com agrícola com comercial, aquesta no ha set una qüestió que preocupi essencialment els sectors, i jo entenc que havent-hi una mancança de recursos, com ens passa, hem d'actuar sobre els temes més dificultosos i més necessaris, apart que jo estic d'acord que hem d'incidir i hem de potenciar la normalització lingüística, però crec que quan parlam d'actuacions purament econòmiques, ens hem de cenyir a aquesta qüestió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la diputada Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, hi ha una normativa que obliga que almenys determinats conceptes hi estiguin en castellà. Vostè sap que altres comunitats autònomes, a pesar d'aquesta normativa, han promogut i han potenciat l'etiquetatge, entre altres coses relatives al comerç i a la indústria, que l'etiquetatge es produís en català, i que fins i tot comercialment ha significat també una transcendència, és a dir, que comercialment, dins Catalunya, per exemple, també té importància, no només des del punt de vista de la normalització lingüística, sinó també comercialment, que l'etiquetatge es produeixi en català. No tot l'etiquetatge..., és a dir, no tota l'etiqueta té obligatòriament que ser en castellà, probablement hi haurien d'anar en castellà els ingredients de què es componen, per exemple, els productes alimentaris o algunes altres restriccions tècniques, però tot això no impedeix que des de la Comunitat Autònoma es duguí endavant una campanya, que, per altra banda, seria probablement molt barata, comparada amb altres inversions que ha fet la Comunitat Autònoma o altres despeses que ha tingut la Comunitat Autònoma, perquè determinats, com a mínim els productors de les Illes, s'animessin a dur endavant una campanya d'etiquetatge en català.

Tot això al mateix temps que el Govern de la Comunitat Autònoma fa una campanya bastant important pel que fa a posar en marxa un pla de normalització lingüística amb els ajuntaments. Al final, alguns d'aquests ajuntaments que han rebut subvencions de la Comunitat Autònoma propicien per altres bandes aquesta normalització lingüística als comerços, quant a títols, quant a cartells. Per tant, si el Govern de la Comunitat Autònoma ha posat en marxa aquesta campanya, una mica més de doblers o els mateixos doblers repartits d'una altra manera també podrien propiciar l'etiquetatge en català.

Quant que hi ha altres prioritats, és cert, hi estam d'acord, probablement hi han problemes molt més importants, probablement no, segurament que hi han problemes molt més importants, però és deure del Govern d'aquesta comunitat, igual que de qualsevol altre, si fa falta, sobretot pels temes en què s'ha sortit d'un punt de partida molt baix, anar per davant del que la societat demana, si no, difícilment avançarem en aquests temes. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Bé, Sr. President. Simplement he d'insistir en el que acab de dir. Voldria aclarir algunes qüestions. Primordialment, quan diu que significa una despesa petita. Efectivament, si la comparam amb la despesa que ha de fer la Comunitat o que fa la Comunitat per exemple en depuració d'aigües o en la que es poden fer en regui o en qualsevol qüestió d'aquestes, evidentment, és una despesa petita; si considerem les possibilitats del sector comercial i si les considerem amb vista a les possibilitats pressupostàries que té la conselleria, és una despesa important, i crec que s'ha de dur amb vista..., s'ha d'intentar aprofitar al màxim el que hi tenim, i jo insistesc en una cosa, si el sector comercial demostrés un interès específic per aquesta qüestió, ens ho hauríem de replantejar, però si en aqueix moment la mateixa Comunitat Autònoma fa convenis amb els ajuntaments per millorar la normalització o per aprofundir en la normalització lingüística i hi ha algunes ajudes amb vista a la millora de retolació, jo crec que s'hi comença bé i que s'hi va bé. Canviar l'etiquetatge, pensi que en aquest moment hi ha molts fabricants, estic pensat en els vins, estic pensant en zones, per exemple, a Eivissa mateix, el vi de la terra, que en aquest moment està començant, estic pensant en zones d'alimentació (...) o productes de Mallorca o de Menorca, ja prou problema tenen amb poder cobrir les necessitats que els implica el correcte etiquetatge en castellà, ara imagini's que dins la mateixa etiqueta, s'hi hagi de fer la diferenciació català-castellà o que s'hagin d'afegir etiquetes apart, o que s'hagi de seleccionar un producte per ser comercialitzat només dins Mallorca o dins Balears i un altre, a fora. Són una sèrie de dificultats que es creen, que no amb això rest importància a la necessitat d'aprofundir en la normalització lingüística, i tampoc no he negat que sigui interessant per al comerç que hi hagi etiquetes en català, el que passa és el que l'hi coment, ens hem de regir per prioritats i ara hem d'intenar és assentar millor la comercialització; si més endavant podem ajudar els comerciants o els fabricants en aquest tipus d'etiquetatge, sense dubte que es farà, però per ara, és així.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 1758/97, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a subvenció a les assegurances pecuàries.

A continuació, passam al debat de la Pregunta RGE número 1758/97, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista, per formular la pregunta, té la paraula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons.

EL SR. ORFILA I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Les assegurances agràries i pecuàries tenen una importància cada dia més gran en l'agricultura i en la ramaderia modernes, i és que les polítiques agràries tendeixen a considerar que té cada vegada més poca justificació l'establiment d'ajuts per compensar els agricultors per danys i sinistres, si aquests eren assegurables, és a dir, si era possible cobrir-ne el risc mitjançant la subscripció d'una pòlissa d'assegurances. És per açò que totes les administracions procuren impulsar les assegurances, subvencionat de manera molt important la subscripció a aquestes, de tal manera que les primes siguin les menors possibles i, per tant, assequibles a la butxaca dels agricultors i ramaders, que tenen moltes dificultats econòmiques, com tots vostès saben.

No obstant açò, a la nostra comunitat autònoma, hi continuen tenint poca incidència, aquestes assegurances, i una prova és el fet que l'any 1993 sols es varen subscriure 169 assegurances en el conjunt de les Illes Balears, noves assegurances, encara que, en els anys posteriors, sembla que s'hi ha incrementat aquesta xifra, a partir de l'impuls que des de la Conselleria d'Agricultura s'ha donat a aquesta política.

Així i tot, és important assenyalar que la política de la conselleria d'Agricultura del Govern de les Illes Balears ha estat poc rigorosa i poc consistent a aquest respecte, fins al punt que l'any 1995 es va decidir, en contra del parer i del consell que varen donar les organitzacions agràries, suprimir totalment es ajuts a les assegurances, amb la qual cosa es va desconcertar els agricultors, que assistien a aquest viratge de 180 graus en la política de la Comunitat Autònoma respecte d'aquesta qüestió. S'ha de dir, com a crítica l'actitud del Govern de la comunitat Autònoma, que tampoc ningú no es va molestar a informar-los degudament dels motius d'aquest viratge de 180 graus.

Posteriorment, l'anterior conseller d'Agricultura, en el seu breu mandat, va impulsar un nou gir de 180 graus en la política de suport a les assegurances, de tal manera que es va tornar a la pràctica anterior. Així, a Conselleria d'Agricultura complementava els ajuts concedits pel MAPA amb un percentatge propi, com a aportació del Govern de la Comunitat Autònoma. És important destacar que aquest canvi de política es va proclamar a través dels mitjans de comunicació i es va reiterar en diferents compareixences parlamentàries.

Així i tot, dia 3 d'octubre de l'any passat, el Parlament de les Illes Balears va aprovar per unanimitat una proposició no de llei presentada pel Grup PSM que instava el Govern -ho llegiré textualment- a impulsar les assegurances agràries a les Illes Balears i a oferir als agricultors i ramaders la suficient informació sobre la seva conveniència i a mantenir una actitud constant de suport cap aquelles. Una proposició no de llei que feia, ja ho assenyalava en la seva exposició de motius, algunes reflexions sobre la necessitat d'adequar les ofertes d'assegurances al sector ramader, pel fet que determinades malalties o sinistres que poden afectar el boví, essencialment, de les Illes Balears, però també altres ramats, no estan coberts de forma convenient o suficient per les assegurances.

Per açò, ha causat sorpresa al nostre grup parlamentari, i crec que a la globalitat dels grups que no donen suport al Govern el contingut de l'ordre de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria de dia 19 de febrer del 97, publicada en el BOCAIB numero 27, de dia 4 de març, per la qual es redueix en un 66% la subvenció a les assegurances pecuàries, és a dir, a les ramaderes. Contrasta, efectivament, el fet que redueixi la subvenció a les assegurances que afectin la ramaderia i no les agràries, amb el fet que el Parlament va aprovar una petició en un sentit diferent, i sorprèn que especialment es perjudiqui els ramaders, que ara passen per una situació especialment difícil. Així, entre la subvenció de la conselleria a es assegurances agràries serà igual a les concedides pel Govern de l'Estat, les referides a les pecuàries o ramaderes sols arribaran, si és que hem de fer cas al contingut d'aquesta ordre, tenc entès que amb posterioritat hi ha qualche rectificació a aquest respecte, però, segons l'ordre, sols arribaria a un 20%, el complement de la Comunitat Autònoma, a un 20% de la subvenció estatal, i açò, és evident, que representava una clara discriminació cap als ramaders. A nosaltres, també ens causat sorpresa que una decisió d'aquestes característiques no s'hagi consultat al Consell Agrari, que es va reunir precisament poc temps abans de l'aprovació d'aquesta ordre, es va reunir, concretament, a l'illa de Menorca, i aquest fet va acabar de desconcertar els sectors.

Nosaltres entenem que no es pot mantenir en polítiques tan importants, com és la del suport a les assegurances agràries, una actitud erràtica, que avui plantegi donar un suport total i absolut a la promoció, demà revisi el seu contingut i passi que no hi hagi un suport en absolut, l'endemà passat es torni a la situació primitiva, i el quart dia ho modifiquem amb un suport, però no tant. Pensam que hi ha d'haver una política constant de suport a les assegurances. Per açò, formulam les preguntes: Quin ha estat el motiu de la disminució, que es constant en aquesta ordre, a la qual hem fet referència?, per quin motiu només es va retallar la subvenció a les assegurances que afectaven els ramaders?, no opina, el conseller d'Agricultura, que aquest fet pot acabar de desconcertar el sector, davant una política tan canviant respecte de la promoció de les assegurances?, no és contradictori aquest fet amb la instància que el Parlament va remetre al Govern de les Illes Balears que reclamava un suport constant a les assegurances agràries?, i per quin motiu aquesta qüestió no va ser consultada al Consell Agrari? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Si em permet, Sr. Diputat, les contestaré englobades, totes, si no, no hi ha inconvenient a contestar-les una per una.

De tota manera, jo crec que aquí hem d'evitar una confusió, i és que quan parlem d'impuls, ja s'entengui que aquest impuls sempre són sots, i no ha de ser així, i supòs que el Sr. Diputat hi està d'acord amb mi, és a dir, jo entenc que hi ha d'haver un suport important i que s'ha de conscienciar els pagesos de les assegurances agràries, però si l'impuls consisteix a pagar el 80% de l'assegurança, mal negoci fem. Jo m'he adonat, amb el temps que duc per aquí, que el que és regalat no és agraït.

Ens hem trobat, i parlaré d'una altra qüestió que no és l'assegurança, per exemple en campanyes de sanitat animal, que s'havia arribat a finançar el cent per cent de la medicina que s'entregava al pagès, jo li diré que els veterinaris de la conselleria i qualsevol que anava per algunes granges en aquell temps trobaven quantitat de medicament tirat pels racons, perquè no s'aprofitava, i per què?, perquè com que no costava res, tal vegada per una mala pràctica o un mal costum, o de bona fe, agafaven el que pensaven que seria necessari, però no l'estrictament necessari, aquell que els fes falta i una miqueta més, per assegurar-se'n, i aquesta miqueta més per assegurar-se'n ens costava una fortuna, perquè, això, ens ho trobàvem a totes les granges. Pensi una cosa, això també s'ha reduït, en canvi, en aquest moment s'està aplicant, continuen les campanyes a sanitat i es continuen entregant medicines, i tothom continua estant content, ho agraeix, se n'adona i valora realment en què consisteixen aquestes ajudes.

Bé, això és una cosa pareguda. Nosaltres consideram que sí que s'han fet unes campanyes importants per entrar, si m'ho deixen dir així, dins el mercat agrari aquestes assegurances, perquè fins ara no es feia, s'hi havia fet molt poca cosa. El pagès n'està informat, coneix aquestes assegurances, i a pesar que en el 95 no es varen dar ajudes, en el 96 sí, s'hi varen multiplicar per tres les previsions, per tres, no, per cinc, les previsions pressupostàries, que en aquest moment les estam sofrint, i enguany se n'ha reduït un petit percentatge, per què?, perquè, d'acord també amb el ministeri, s'han fet una sèrie de revisions, i em sap greu haver-ho de dir, la veritat és que no puc dar moltes explicacions perquè encara en aquest moment no en tenim les dades concretes, però pareix que hi hagut una tendència molt important a sobrevalorar l'animal amb vista a les assegurances, i és clar, el que no pot ser, Sr. Orfila, és que l'assegurança, per a tots, no per al pagès, és per cobrir el mal que realment hi ha hagut, no per fer negoci, i ens hem trobat que hi ha una bossa de frau no gaire important, però sí seriosa, la qual, de moment, s'està investigant, s'està mirant i s'està comprovant. Jo crec que afegir a l'ajuda nacional el percentatge que hi afegim, i que al final representa que es quedaran una ajuda d'un seixanta i busques per cent de l'assegurança agrària, no és, si em permet una expressió col·loquial, un mal cotxe, no és una mala ajuda, que tinguin aquest percentatge d'ajuda.

Jo insistesc que em pareix que el 80%, com hi havia abans, és excessiu, que això no ajuda a fer entrar-hi les assegurances, que el que això fa és que la gent no en tenguí consciència, perquè és un regal, al final, el que se li fa, i nosaltres mantendrem aquesta línia de, per una banda, insistir en la necessitat que les assegurances, no només des del punt de vista ramader, sinó agrícola, es mantenguin i que la gent en vagi contractant més i que a la gent augmenti, com hi està augmentat, aquest tipus d'assegurances, però que això no impliqui que nosaltres n'hagim de mantenir el 80 o el 100%.

Quant que no va ser consultat el Consell Agrari, jo li diré una cosa. Normalment, per la forma de... Avui se'n celebra un per presentar o per consultar el tema del pla (...) a l'ajuda al sector lleter, aquest també el presentaré a la ponència, el PICAB, ja que estam tractant aquest tema, i avui sí que s'ha convocat, i l'ha convocat a instàncies meves, però jo crec que és un tema molt important i que el Consell Agrari s'hi ha de pronunciar i aconsellar la conselleria, que per a això estan, a veure com el podem dur, però, normalment, l'ordre del dia es forma de la següent manera: El conseller remet la convocatòria i dóna un termini d'una sèrie de dies a totes les organitzacions agràries perquè proposin els temes de l'ordre del dia que pensin que s'han de tractar. D'aquesta manera que ningú no en quedi exclòs ni cap tema que pugui estar en interès dels membres del Consell Agrari en quedi fora. Això no està..., és una norma no escrita, és a dir, és un costum que s'ha vengut fent i que a mi em pareix molt bo, de manera que tothom pugui contribuir o pugui col·laborar en la formació de l'ordre del dia. En aquell, ningú no l'hi va proposar.

De tota manera, miri, les disposicions o la disponibilitat del pressupost és una responsabilitat exclusiva del Govern, i nosaltres responem davant el Parlament i davant els ciutadans de Balears de les bones o males decisions que puguem fer amb vista a destinar els pressupostos a una cosa o a una altra, en un sentit o en l'altre. Per tant, una cosa que és responsabilitat del Govern, és el Govern qui elegeixi la quantia que es determina a un punt o a l'altre, de la mateixa manera que en el pla, per exemple, lleter, quan avui en parlem, parlarem de les mesures, de les idees i dels projectes que s'han de fer, però les quanties, com que és responsabilitat del Govern, és el Govern qui les ha de decidir. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. conseller. Té la paraula el diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Cregui'm, Sr. Conseller, que no volem de cap manera detreure les responsabilitats del Govern, les quals respectam moltíssim, com creim que el Govern també ha de respectar moltíssim la capacitat que el Parlament té de fiscalitzar i controlar les tasques de l'executiu, i fins i tot d'indicar-li per on haurien d'anar les línies mestres de la seva actuació política, perquè aquesta és una de les funcions del legislatiu, de la cambra, on resideix la sobirania popular.

Em diu vostè que impuls no vol dir sempre sous. És clar que no, però essencialment, sí. Però és que immediatament li he de demanar, Sr. Conseller, i quines altres coses han fet per promoure les assegurances? Vostè em parla de campanyes, que s'ha arribat a conscienciar... M'ha de reconèixer que mínimes i poc incisives, en aquest moment. Que a la millor té la voluntat de dur-ne a terme algunes altres, segurament que sí, però fins aquest moment, pobres, m'ha de reconèixer que pobres. Per açò, el Parlament va aprovar no fa gaire aquesta proposició no de llei i per açò el propi consell insular dilluns d'aquesta mateixa setmana va aprovar una moció on se l'insta a donar més suport, per unanimitat, més suport..., el Consell Insular de Menorca, dilluns, a donar més suport a les assegurances agràries i a equilibrar, a equiparar les subvencions que es donen com a complement a les que dóna el Ministeri d'Agricultura, o el Govern de l'Estat, a les assegurances ramaderes respecte de les agràries, i aquí hi ha un poquet la qüestió que va xocar als parlamentaris i que va xocar també a les organitzacions agràries, per quin motiu la diferència que s'ha produït entre les assegurances agràries, que reben fins un 80% de subvenció, i les ramaderes, en les quals només arribarà a aquest 60%.

Aquí vull deixar clar que en un moment determinat, quan el nostre grup va presentar aquesta proposició no de llei, no s'havia produït encara la correcció d'errades de l'ordre que havia sortit publicada en el butlletí oficial a què he fet referència. Quan vam registrar aquesta proposició no de llei, arribava fins un 40% de la globalitat de l'assegurança, del cost de la prima, i en aquest moment s'arribaria a un 60%, pel que fa a les primes o a les assegurances ramaderes, però li reiterem la pregunta: per quin motiu el 60% a les ramaderes i un 80% a les agràries?, aquí no hi ha intents de frau, no hi han bosses de frau? Nosaltres pensam que s'ha de perseguir el frau. L'imperi de la llei sempre és un dels objectius que han de perseguir les administracions públiques, però la forma de perseguir el frau no és disminuint els ajuts que se concedeixen a un sector que té molts problemes, que viu uns problemes molt greus, i en aquest cas ha de reconèixer que el sector ramader viu una situació especialment delicada i que qüestions com aquesta poden ser mínimes, però afecten de forma negativa, des del moment que la gent pensa una cosa més, que plou damunt banyat.

Respecte de la no consulta al Consell Agrari, permeti'm que li digui que les organitzacions agràries no tenen per què endevinar-li el pensament, i és evident que les organitzacions agràries li fan, a vostè..., li proposen que s'incloguin en l'ordre del dia de les reunions del Consell Agrari qüestions que ja coneixen, que ja han estat publicades, respecte de decisions ja preses o respecte de problemes que afecten el sector en particular o en el seu conjunt. En aquest cas, ningú no sospitava, als organitzacions agràries, que es produiria la publicació d'una ordre que disminuïa o que modificava la política que s'havia fet fins aquell moment respecte de les assegurances. Per tant, malament, li podien proposar, a vostè, que es discutís aquest tema.

Nosaltres sí que pensam que era una qüestió que valia la pena ser consultada, perquè segurament les organitzacions agràries, per exemple, les de l'illa de Menorca, on la ramaderia té un pes essencialment més fort, li haurien indicat la conveniència que no es produís aquesta modificació i, potser, equiparar el nivell de suport a les assegurances agràries respecte de les ramaderes, que no hi hagués aquest 20% de diferència, que és el que, en qualsevol cas, crea una situació de greuge comparatiu i hi incrementa el malestar. Jo no vull magnificar aquesta qüestió, perquè no s'ha de magnificar res, jo crec que se li ha de donar el just valor que té o el pes que té, però el fet és aquest, les organitzacions ramaderes, els ramaders, senten que en aquest moment tenen manco suport que els agricultors, i ens sembla que açò té poc sentit per part d'una comunitat autònoma on el parlament ha instat el govern de la qual a mantenir el suport a aquesta política. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Que jo sàpiga, el Parlament, i supòs que vostè serà conscient que quan el Grup Parlamentari Popular dóna suport a una proposta, o debat una proposta, està d'acord amb el Govern, vull dir, que hi ha hagut alguna conversa, i sabem..., almenys el Govern està assabentat de quina serà la postura del Grup Popular, supòs que ho suposarà. Gràcies a Déu, pel que fa a agricultura, hi ha una bona comunicació.

Dit això, insisto que la proposició no de llei el que indica, amb la qual jo estic absolutament d'acord, és a impulsar, no a augmentar quantitats, perquè si hagués proposat això, li haguéssim dit que no. Tenc el costum de parlar el més clar possible, perquè crec que és la millor manera que ens entenguem tots, vull dir que això és així.

Evidentment que les organitzacions agràries ens haguessin indicat que no baixàs la subvenció, és clar, és normal, bona obligació tenen, i pobres d'ells que diguessin el contrari, perquè ells ha de defensar allò que consideren els interessos dels agricultors, però hem de veure una qüestió. En aquest moment, amb la diferència aquesta, jo no crec que el motiu del rebuig hagi de ser que hi ha una diferència d'agricultura a ramaderia, entre altres raons perquè, segons les dades que jo tenc avui, agricultura se'n duu menys participació, és a dir, el percentatge és més elevat, però és que hi ha moltes menys assegurances hi estan molt menys introduïdes que dins la ramaderia, mentre que a la ramaderia sí que hi ha un assentament fort d'aquesta assegurança. Què passa? Que en el moment que nosaltres consideram que hi ha un assentament relativament fort, baixam a un nivell raonable la subvenció. Ha de considerar vostè que, a la millor, un 60% de la prima és un nivell bastant raonable. Si a totes les ajudes que s'han de dar, si a totes les necessitats que hi ha, els donàssim un 60%, valga'm Déu!

Per tant, no crec que hàgim de fer aquí un mar de llàgrimes, que s'ha destrossat el sector lleter per mor que no se li'n dóna el 80%, que se li n'ha baixat aquest 20%. Crec que no. Els problemes del sector lleter són grossíssims, amb això estam tots d'acord. Estic convençut que, quan presentem el pla de xoc del sector lleter, contribuirà d'una manera importantíssima a arribar a solucionar aquests problemes, però no només del sector de les assegurances agràries. Moltes de gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Li volem agrair la seva presència en aquesta comissió, per contestar aqueixes preguntes.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1671/97, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a mesures per compatibilitzar els ajuts a la reducció de la flota pesquera amb la conservació del patrimoni nàutic de les Illes Balears.

A continuació, passam al debat del segon punt de l'ordre del dia, relatiu a la proposició no de llei RGE número 1671/97, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a mesures per comptabilitzar els ajuts els ajuts a la flota pesquera amb la conservació del patrimoni nàutic de les Illes Balears. Per defensar aqueixa proposició no de llei, té la paraula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons per un temps de deu minuts.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. No seran necessaris, perquè pràcticament faré lectura del contingut de la nostra proposta, perquè creim que està perfectament explicada i destinada a aconseguir un suport unànim de la cambra, perquè el contingut, entenem nosaltres, és perfectament assumible per part de tots els grups.

En aquest moment, la Unió Europea, dins el seu objectiu d'aconseguir una reducció de les flotes pesqueres, ofereix als propietaris d'embarcacions de pesca la possibilitat d'abandonar la seva activitat a canvi de percebre un ajut econòmic. A l'àmbit de l'Estat espanyol, aquests ajuts vénen regulats, primerament pel Reial Decret 2112/94, que ara ha estat derogat, a partir de l'aprovació del Reial Decret 798/95, de 19 de maig. Una de les condicions que s'hi estableixen és que l'embarcació amb la qual s'exerceix l'activitat pesquera sigui desballestada, cremada o enfonsada. L'única excepció, recollia un apartat de l'esmentada norma, en la qual es contempla la possibilitat que es doni aquesta embarcació a un museu, però prohibeix que l'embarcació pugui tornar a navegar, encara que si navegues, es pogués destinar a un ús diferent i no lucratiu, és a dir, que no s'utilitzés per pescar.

A les Balears existeixen encara algunes embarcacions, sobretot les de petit tamany, com són els llaüts, que reuneixen uns valors culturals i artesanals notables, i ens sembla injust que l'única possibilitat actual de salvar aquestes embarcacions, en el cas que els propietaris s'acollissin als ajuts a què he fet esment, sigui l'exhibició a un museu, simplement com un objecte ornamental. A nosaltres ens sembla que podria ser respectuós..., més respectuós amb el nostre patrimoni nàutic que algunes d'aquestes embarcacions poguessin continuar navegant mitjançant la destinació a usos culturals, formatius, per exemple, que se'n permetés l'ús per escolars per al coneixement de la navegació a les Illes Balears.

Per açò, el Grup Parlamentari PSM proposa la proposició no de llei que demana que el Parlament constati la necessitat que el Govern central procedeixi a modificar el Reial Decret, valgui la rectificació, 798/95, el decret que ha derogat l'anterior, al qual fèiem referència, pel qual es regulen els ajuts als propietaris d'embarcacions de pesca que abandonen la seva activitat. L'esmentada modificació hauria de consistir que, prèvia donació a una entitat museística o similar, encara que la paraula no sigui massa clara, creim que hi pot haver altres entitats que també podrien fer-se receptores d'aquestes embarcacions; per raó dels valors artesanals i culturals de l'embarcació, aquesta pogués ser destinada o continuar sent destinada a la navegació per part de l'esmentada activitat, sempre que hi hagi una garantia que es destinarà a activitats o finalitats culturals i formatives per als ciutadans i de cap manera a activitats lucratives. En conseqüència, la proposta és que el Parlament insti la Secretaria General de Pesca a impulsar la reforma del reial decret, i també valgui aquí la rectificació, 798/95, en el sentit expressat. Esperam que tots els grups pugin donar suport a aquesta proposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que hi vulguin intervenir? pel Grup Mixt, té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Unió Mallorquina donarà suport a aquesta iniciativa. Entenem que el problema que ens planteja l'aplicació del Reial Decret 2112 del 94 a les nostres Illes suposa, en molts casos, la destrucció de petites embarcacions amb un gran valor artesanal i cultural. Altes regions de l'Estat, com ara Galícia o el País Basc, tenen unes flotes (...) formades fonamentalment per grans embarcacions amb una construcció no artesanal, i en aquestes regions l'ordre de destrucció de l'embarcació per poder accedir a percebre els ajuts és, en la majoria de casos, no greu ni suposa una pèrdua del patrimoni nàuticocultural. Això no és així exactament a la nostra comunitat. Per tant, creim adient la proposta del grup parlamentari que presenta aquesta proposició.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la diputada Sra. Margalida Thomàs i Andreu.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. També el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida dona suport a aquesta proposició no de llei. Pensam que és raonable totalment el canvi en el Reial Decret 798 del 95, que podria possibilitar una conservació del nostre patrimoni nàutic cap a usos culturals i formatius, malgrat hem de constatar, una vegada més, la mancança seriosa d'àules de la mar a les nostres illes i el fet que la nostra universitat ni tan sols tengui encara la facultat de biologia marina. Això no ha de menystenir en absolut el fet que la proposició no de llei insta a un canvi de l'esmentat decret, i pensam que hauria de tenir el suport unànim de tots els grups parlamentaris.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, hem de fer referència a aquest Reial Decret 798, de 19 de maig de 1995, on es fixen els criteris i condicions de les intervencions amb la finalitat estructural del sector de pesca, aqüicultura, transformació i comercialització; s'hi regula, en definitiva, el procediment de construcció, modernització, reconversió de vaixells, paralització de vaixells, transformació de productes, promoció, etc. En definitiva, suposa la transposició al dret espanyol d'aquesta reglamentació europea en aquesta matèria, seria allò que podríem conèixer com l'IFOP espanyol (Institut de finançament i orientació de la pesca).

Aquest reial decret esmentat exigeix en el seu article quart, tal com esmentava el portaveu proponent, que un requisit indispensable per a l'autorització d'un nou vaixell és la desaparició, desballestament o enfonsament d'un o més aportats com a baixa. Permet una excepció en el seu punt g) per part de la comunitat autònoma per conservar el vaixell, sempre que es destini a activitats culturals, ornamentals o recreatives, però exigeix que estigui materialment fora de l'aigua, se li impedeix, per tant, qualsevol activitat dins la mar.

Consideram, des del Grup Parlamentari Socialista, Sr. President, que la cultura, la protecció del patrimoni arqueològic o la protecció del patrimoni cultural de les Illes és una competència compartida, en la qual intervenen des del poder central de l'Estat com des de l'autonòmic. Compartim, per tant, amb el grup proponent, que és necessari realitzar aquesta correcció del reial decret esmentat, que té una missió eminentment pesquera, però que des del punt de vista dels experts de patrimoni, museus, conservació de béns d'interès cultural i marítim no és el pont, entenem, a les necessitats d'aquesta comunitat autònoma.

Entenem, a més, que està d'acord, aquesta modificació, amb el Reglament 3699/1993, del consell de 2 de desembre, pel qual es defineixen els criteris i condicions de les intervencions comunitàries amb finalitat estructural en el sector de pesca, aqüicultura, transformació i comercialització dels seus productes. Traduint-ho tal qual del diari oficial de la Comunitat Europea, el punt dos fa referència exactament a aquest punt, l'article 8.2 diu "les mesures de paralització definitiva de les activitats pesqueres dels vaixells podran incloure concretament el següent", i hi ha tres punts, "el desballestament, el traspàs definitiu a un país tercer, sempre que el traspàs no suposi vulnerar el dret internacional o incomplir les normes de conservació i gestió de recursos pesques, i l'assignació definitiva en aigües comunitàries del vaixell en qüestió en tasques que no siguin pesqueres", per tant, no contradiu que no pugui estar a la mar.

Acord també, i ho volia esmentar, que es va manifestar en la Comissió d'Agricultura i Pesca del Senat dia 19 de setembre de 1995. Per unanimitat de tots els grups, s'aprovà aquesta proposició no de llei en aquest mateix sentit. Per tant, repetesc que es va aprovar aquesta proposició no de llei en el Senat el setembre del 95, en el sentit que en aquest punt g) poguessin continuar els vaixells dins la mar.

Per això, donarem suport a aquesta iniciativa, amb la finalitat de donar una millor resposta a les polítiques de conservació i millora del patrimoni cultural i marítim. Es pretén així que l'activitat que podrà tenir el vaixell, científica, tècnica, històrica o tecnològica, sigui poder conservar..., evidentment inhabilitat per a qualsevol activitat econòmica, però sí que pugui navegar.

No fa gaires dies vàrem tenir aquests titulars: "El patrimoni marítim de Balears és avui un poc més pobre", feia referència aquest titular a un llaüt menys, , deixa exactament "El patrimoni marítim de Balears és avui un poc més pobre". No deixem, per tant, que fets com aquests, perquè..., aquest llaüt, anomenat Sirenita, fou destruït necessàriament, obligatòriament, per una excavadora, a Son Reus, com comentava en aquest article, perquè tan sols així el propietari podia obtenir la subvenció.

Tan sols, amb caràcter excepcional, es va poder salvar no fa gaire temps aquest altre vaixell, La balear, perquè va ser declarat bé d'interès cultural.

EL SR. PRESIDENT:

Se'n va anar a pique.

LA SRA. AMER I RIERA:

Com?

EL SR. PRESIDENT:

Se'n va anar al fons de la mar la setmana passada. No s'ha salvat.

LA SRA. AMER I RIERA:

El temporal, Sr. President, és ben ver que el temporal d'aquesta darrers dies..., però aquí ho veim un altre pic damunt...

Ho repetim, en tot cas, el nostre suport, Sr. Orfila, a aquesta proposició no de llei, perquè realment és recordar o instar el Govern, a la Secretaria General de Pesca, perquè aquest acord que es va traduir ja en la Comissió d'Agricultura i Pesca, quant a la modificació d'aquest article 4.g), tinguí la seva modificació reglamentària pertinent. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Joan Marí i Bonet.

EL SR. MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Orfila, l'esperit de la seva proposició no de llei és compartit pel nostre grup com a objectiu de mantenir el patrimoni cultural de les nostres illes.

Encara que el Reial Decret 2112/94 hagi set modificat pel 798/95, de 9 de maig, malgrat això, manté la majoria dels continguts, del decret abans esmentat, encara que hagi set derogat. Encara que a l'article 4.g) de l'esmentat reial decret es contemplen procediments distints al desballestament o enfonsament substitutori, quan el vaixell es destini a fins culturals, ornamentals, recreatius, sempre que la seva ubicació sigui fora de l'aigua i quedi assegurada la impossibilitat del retorn a la seva activitat, a l'article 57.2, s'hi estableix que els vaixells paralitzats, amb un arqueig inferior a 25 tones de registre brut, hauran de ser desballestats obligatòriament, cosa que suposa que s'hauran de desballestar vaixells de pesca, alguns dels quals són llaüts, amb un gran valor cultural.

En virtut d'això, jo proposaria una nova redacció o una redacció diferent a la seva proposició no de llei, perquè vostès aquí no fan cap referència a aquest article 57.2, que estableix que els vaixells de menys de 25 tones, de cap manera, encara que els altres, els més grans, per a fins ornamentals, recreatius, culturals, etc., si la seva ubicació és fora de l'aigua, sí que es puguin, diguéssim, recuperar, en canvi, aquells que ens interessin, a nosaltres, a la nostra comunitat, perquè vertaderament aquells que tenen més interès cultural són els més petits, són els llaüts, llavors, no hi estan contemplats, i jo proposaria que en la redacció, hi vull abundar més, que també hi figuràs això.

Així, jo he fet aquí una redacció, vejam-la entre tots, i a veure què ens sembla.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Diputat. Vol que facem un descans de cinc minuts?

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Jo faria una contraproposta al portaveu del Grup Popular. Si l'hi sembla adequada, podria facilitar la redacció, perquè seria simplement afegir-hi, quan parlem que s'insta a la modificació del Reial Decret 798/95, "especialment pel que fa al contingut de l'article 57.2".

EL SR. MARÍ I BONET:

Bé, si vol, jo li puc fer...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol que facem un descans de cinc minuts? Farem un descans de cinc minuts.

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. He de dir que hem arribat a un acord, els diferents portaveus d'aquesta comissió. Estàriem d'acord a aprovar un text consensuat. En faig lectura?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Tots els altres portaveus dels diferents grups hi estan d'acord? Idò, si en volen fer lectura... La'n fa vostè? Ja que la llei l'ha presentada ell...

Sr. Lletrat?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

No es barallin.

EL SR. LLETRAT:

"El Parlament de les Illes Balears constata la necessitat que el Govern central procedeixi a la modificació de l'article 4.g) del Reial Decret 798/95, de 19 de maig, en el qual es defineixin els criteris i condicions de les intervencions amb finalitat estructural en el sector de la pesca, de l'agricultura i de la comercialització, al transformació i promoció dels seus productes i la (...) de l'apartat dos de l'article 57. L'esmentada modificació hauria de consistir que un vaixell pesquer donat a una entitat museística pogués continuar dins la mar amb totes les garanties necessàries per evitar que tornàs a ser emprat per a la pesca; per això, el Parlament de les Illes Balears insta el Ministeri d'Agricultura i Pesca perquè impulsi aquesta reforma".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lletrat. Sr. Diputat, té la paraula pel temps d'un minut.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Simplement, vull agrair a tots els grups el suport a allò que era l'esperit d'aquesta proposta i que hagi estat tan fàcil arribar a una redacció consensuada per part de tots els grups.

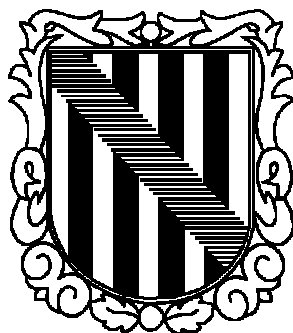
Més o menys, deixar constància de l'agraïment per l'obsequi que se m'ha fet arribar d'un grapat de pances, i recordar a les senyores i senyors diputats que aquest diputat que els parla no perd mai la memòria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Vista l'actuació de tots els portaveus, crec que podem donar per aprovada aquesta proposició no de llei per assentiment.

Arribat aquest punt, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma